

Navazování ve filosofii LvH, 2004

Ve filosofii se stává význam navazování, a to jak na první učitele, pak na směrodatné myslitele současnosti i minulosti, záležitostí nejen prvořadě důležitosti, ale také místem, kde sebekontrola myslícího vždy znovu naráží na své meze (a to v pozitivním smyslu, neboť jen tyto meze mohou být zárukou svobody myšlení). To znamená, že na jedné straně je třeba doporučovat naslouchání a důkladnou četbu těch myslitelů, na nichž se orientujeme, zatímco na druhé straně musíme neustále upozorňovat na nutnost pamatování a zapisování vlastních nápadů, zejména (ale nejenom) námitek proti tomu, co k nám přichází v tak naléhavé a tak velmi přesvědčující formě, vypracované na základě dlouhodobého promýšlení myslitelů obvykle nepoměrně zkušenějších.

(Písek, 040212-1.)